

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فہیم آزاد
۱۰ اکتوبر ۲۰۱۸

اسلام سیاسی "دفع" مصیبت یا بانی ہمہ مصایب (!؟)

به مناسبت هفدهمین سال مرگ احمدشاه مسعود یکی از فیگورهای اسلام سیاسی که حاکمیت ارتجاعی روز کشته شدن آن را روز "شہید" و "قہرمان ملی" نام گذاری کرده است، امسال نیز مانند سالهای گذشته مراسم یادبود رسمی و نیمه رسمی دولتی برپا گردیده بود. در یکی از این مراسمها در کنار سران و کارگزاران دیگر ارتجاع اسلامی رسول سیاف سخنرانی نموده و مدعی شد که مجاہدین سپر دفاع از این سرزمین و ضامن دفاع آن بوده و هستند. اگر از گذشته های بسیار دور در تاریخ این سرزمین بگذریم و به این صد سال و اندی تا امروز نگاه گذرائی بیندازیم بروشنی در می یابیم که ارتجاع اسلامی مانند امروز پیشقراول ارتجاع و در خدمت محقق شدن ستراتیژی سرمایہ جهانی و کشورهای امپریالیستی بوده است.

برادران سیاف در قد و قیافہ ملای لنگ و جنبش ارتجاعی حبیب الله مشهور به بچه سقا نه تنها که "سپر دفاع و نیروی صیانت" از این سرزمین در آن دوران نبوده اند بل مانند نیروهای اسلامیت جهادی و طالبی در خدمت اشغالگری و ارتجاع امپریالیستی قرار داشته اند. ارتجاع اسلامی که سیاف یکی از منفورترین چهره ها و رهبران آن است در جدال دو نیروی امپریالیستی بلوک شرق و غرب در کنار و در خدمت ستراتیژی سرمایہ داری بازار به سر کردگی امریکا جنگیده و زندگی میلیونها انسان این سرزمین را به نیستی و تباهی کشانیده اند. این نیروی ارتجاعی همچنان در خدمت بورژوازی امپریالیستی قرار دارد و یک پای ثابت بربریت جاری، فقر، ارتجاع و جنگ در افغانستان است. این حرف سیاف و یاران جهادی اش که سربازان کنونی نیروهای نظامی و ارتش مزدور نیز فرزندان همین مجاہدین است، به

گونه ای اشاره و یاددهانی به قدرت حاکمه آمریکا و سران ناتو است، که این نیروی مزدور همانند گذشته کمر بسته در خدمت تأمین ستراتیژی سرمایه-داری جهانی می باشد. سربازان بخت برگشته فرزندان مردم زحمتکشی اند که برای تأمین زندگی چاره ای جز پیوستن و اجیر شدن در صنعت جنگ و کشتار را ندارند. این سربازان با قربانی کردن روزانه خویش، تداوم حاکمیت ارتجاعی این قشر مفتخوار و جنایت پیشه و همچنین زمینه در ناز و نعمت زیستن نازادانه ها و آفازاده های سران ارتجاع قومی-اسلامی را فراهم می-آورند.

در ببحوه انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالیها دامنه جنگ گسترش یافته است و اوضاع سیاسی و اجتماعی افغانستان همچنان بیانگر عمیقتر شدن هرچه بیشتر بحران درونی حاکمیت و چاق شدن بیسابقه رقابت و جدال نیروهای متشکله "دولت وحدت ملی" و نیروهای پیرامونی آن برای مقبول خاطر قرار گرفتن نزد ارباب و تأمین منافع شان می باشد. به ویژه که آمریکا از مدتی به این سو به طور مستقیم با نیروی ددمنش و جنایتکار طالبان این برادران همزاد و همسرخ سیاف و گلبدین و... نیز باب مذاکره برای پیوستن شان به قدرت حاکمه را باز کرده است. قرار است طالبان به عنوان مدعی اصلی اسلام سیاسی و شیونیسیم قومی پشتون، سهم بارزی در خوان قدرت داشته باشد. به همین دلیل این روزها شاهد جابه جایی مهره ها و "وحدت" و "تساهل" نیروهای رقیب دیروزی با همدیگر هستیم. جنگ منافع نیروهای شریک قدرت و همسوئی و جهتگیری های تازه، یک روند متفاوت و تکرار سناریوهای قبلی به ویژه دهه نود میلادی است. اما سناریوی امتزاج و افتراق احزاب و جریانهای اسلام سیاسی و ناسیونالیسم تباری هرچند پدیده جدیدی نیست ولی در متن اوضاع و احوال کنونی یک مقدار متمایز از گذشته است. در گذشته این نیروها قادر نگشتند و نتوانستند که منافع مستقل سیاسی، اقتصادی و طبقاتی یک سانی، آنچه که مراد شان بود، را دنبال و بر آورده بسازند؛ امروز اما در موقعیت جدید هر یک چه گروهی و چه فردی نه تنها قدرت سیاسی را در اختیار دارند و به لحاظ ایدئولوژیک سیطره فکری و اعتقادی شان را اعمال می کنند، بلکه مهمتر از آن تمام شریان های اقتصادی جامعه را در دست در تصاحب خودشان در آورده اند. این منفعت مادی و طبقاتی است که این جریان ها و احزاب را فارغ از هر ادعائی که در گذشته داشته اند و امروز هم دارند، در کنار هم قرار می دهد، مخصوصاً در خدمت به سرمایه داری جهانی و مبرمتر و مهمتر از آن در مواجهه به جنبش آزادیخواهی و اکثریت مردم.

در کنار جنگ، تباهی و جنایت نیروهای درگیر(از طالب و داعش تا نیروهای اشغالگر آمریکا و ناتو) فقر و بیکاری و فشار شدید اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی که حاصل مناسبات حاکم و سیاست لجام گسیخته سرمایه جهانی است، بیش از هر زمانی کرد را به استخوان کارگران، زحمتکشان و همه مردم نگونبخت از جمله زنان و جوانان فرو برده است. این وضعیت زمینه ساز شکل گیری عصیانها و انفجارهای اجتماعی فراگیر است و این موقعیت را هم نیروهای اشغالگر و هم سران دولت وحدت ملی و در کل کمپ ارتجاع امپریالیستی مخصوصاً در اوضاع و احوالی که قدرت های جهانی و منطقه ئی رقیب دنبال تأمین منافع و هژمونی شان در سطح بین المللی و منطقه از جمله افغانستان هستند، درک نموده و سیاف به عنوان یکی از مهره های مهم اسلام سیاسی نگرانی و ترسش را از جمع شدن بساط غارتگری و به آب رفتن اندوخته های سالها چپاول شان در سخنرانی اش به مناسبت بزرگداشت از روز "شهید" و "قهرمان ملی" به نحوی انعکاس داده است.